

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 marca 1996 r.

w sprawie określenia przypadków dopuszczalności zawierania umów ubezpieczenia z zakładem ubezpieczeń nie posiadającym zezwolenia na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby zagraniczne podejmujące działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz osoby krajowe, w rozumieniu prawa dewizowego, mogą zawierać umowy ubezpieczenia poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej z zakładem ubezpieczeń innym niż działający na podstawie zezwolenia wydane go zgodnie z ustawą z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62), zwanej dalej ustawą, w przypadkach ubezpieczania:

1) ryzyka, co do którego ubezpieczający otrzymał na piśmie odmowę zawarcia umowy ubezpieczenia

od co najmniej trzech zakładów ubezpieczeń prowadzących działalność na podstawie ustawy w zakresie tego rodzaju ubezpieczeń, do którego zaliczane jest to ryzyko,

2) ryzyka umiejscowionego poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zawarcia umowy ubezpieczenia w miejscowym zakładzie ubezpieczeń wymaga prawo obowiązujące w tym państwie,

3) ryzyka, którego ubezpieczenia w tym zakładzie ubezpieczeń wymaga umowa międzynarodowa,

4) odpowiedzialności cywilnej armatora, ubezpieczonej w armatorskich klubach wzajemnych ubezpieczeń,

Dziennik Ustaw Nr 37

— 1021 —

Poz. 163

5) przedmiotów w transporcie, obejmujące szkody na transportowanych przedmiotach, niezależnie od każdorazowo stosowanych środków transportu, jeśli transport ten odbywa się w ramach obrotu towarowego z granicą.

2. Ministerstwo Finansów udziela informacji o rodzajach ubezpieczeń wymienionych w zezwoleniu wydanym poszczególnym zakładom ubezpieczeń.

3. W wypadku gdy mniej niż trzy zakłady ubezpieczeń posiadają zezwolenie na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w zakresie określonego rodzaju ubezpieczeń, osoba, o której mowa w ust. 1, powinna uzyskać pisemną odmowę od wszystkich tych zakładów.

4. W wypadku gdy żaden zakład ubezpieczeń nie posiada zezwolenia na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w zakresie danego rodzaju ubezpieczeń, osoba, o której mowa w ust. 1, powinna uzyskać zaświadczenie Ministerstwa Finansów stwierdzające powyższy stan prawny. Zaświadczenie to zastępuje odmowy, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

§ 2. Osoba krajowa w rozumieniu prawa dewizowego, przebywająca za granicą, może zawrzeć umowę ubezpieczenia z zakładem ubezpieczeń nie posiadającym zezwolenia na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w Polsce na okres pobytu za granicą, jeżeli ubezpieczone ryzyko związane jest z tym pobytem.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 1990 r. w sprawie określenia przypadków dopuszczalności zawierania ubezpieczenia u ubezpieczycieli nie posiadających zezwolenia na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w Polsce (Monitor Polski Nr 49, poz. 379).

§ 4. Do umów ubezpieczenia zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy, o których mowa w § 3.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1996 r.

Minister Finansów: *G. W. Kołodko*